

Номінація вірші українською мовою:

I місце – Юлія Чімирис (Сумський державний університет)

INSOMNIA

ти знаєш:
заснути не можу щораз
(хоч міцно заплющую очі)
все хочу спинити тихесенько час
погратися з ним в тамагочі
ти віриш:
як тільки нам треба вже йти -
додому приходжу без тіні
тримає та руку іще у руці
секунди
хвилини
години
ти вмієш дрібниці як скарб берегти
і родимки навіть на тілі
цілуєш неначе вони чарівні -
і ти зачарований ними
як серця підбори вистукують джаз -
так Брайлеві ріжуться точки
ти кличеш мій голос
прийти хоча б раз
читати на вушко рядочки
напнуті канати
за крок до мети
босоніж стискаючи мрію
як вийду назустріч
і будеш не ти -
ходити я вже не зумію
прозора емульсія?
ліки для сну?
рецепт надможливої сили?
кохати як треба сутність мою
ти знаєш
і вмієш
я вірю

II місце – Руслана Яценко (Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка)

У пишном саду, чи на ганку,
Зустрінеш ти місяць в серпанку:
Краї золотисті, як кігті kota,
Зуміють поранити душу самого ката.
Сидіти на березі, вірші писати,
Не змусить тебе навіть рідная мати,
А місяць заманить в тенета натхнення,
Щоб написали для нього епічну поему.
Припливи, відпливи, години, хвилини,
Стікає життя, ідуть літнії днини...
Десь спека, мороз, десь холод, тепло,
На світі не вічне ніщо і ніхто,
Згасають вогні, займається свічка,
Десь квіти засохли, а десь червоніє соковита порічка.

І так буде завжди, і буде так вічно,
Людині судилося бути лиш стрічкою,
В сплетінні інтриг, у річці проблем,
Лиш місяць для нас є завжди молодим.

ІІІ місце – Сальнікова Олександра (Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка)

Механізм безперервний спиць –
Це життя на землі людське
Ті, хто дивляться світ горілиць,
В тих мереживо звивисте
Кожен вузол не є помилка
Тільки досвід нанизує той –
Додається краса візерунка,
Коштовний неначе гобой

Хто ж вдивляється в світ долілиць,
Ті стискають пульсуючі скроні
Бо гадають не мають спиць...
Й чом ховають обличчя в долоні
Все що бачать : не світле небо,
Під ногами затоптаний ґрунт
Зневажають пророцтва гебо,
Перетовкуючи глинистий бруд

Все що бачать : не сонце боже
Тільки кличуть на себе біду
Нарікають на тих, хто не схожий
На них, на їх жаль і нужду
Якби знали, що мають спиці
І шляхи нові й можуть,
Зрозуміли б тоді долілиці
Час ще мають змінити життя

Номінація художні переклади з англійської мови:

І місце – Дар'я Кондратенко (Київський національний університет імені Тараса Шевченка)

ШЛЯХ РОЗУМІННЯ

Джо Воллес

Він вирушить на пошуки причин -
Як хочеш, то і ти піди за ним.
Не плутай на стежині раз-по-раз -
Супутник ти його й дороговказ.
Ходою вільною, без зайвих протиріч
Крокуй за ним на світло пліч-о-пліч.

Нехай цей день породить завтра інший -
Слова на вчинки оберни скоріше!
Вгамуй свій гнів, аби не полишити
Того, хто на свій лад навчився жити.
Ліхтар надії дуже швидко гасне -
Спіши, аби прийти до нього вчасно.

Коли ж загроза стане на шляху,

Будь першим, хто зіб'є її пиху.
І ще таке сказати доведеться:
Хай сяє думка. Справжня іскра – в серці.

II місце – Дар'я Іванова (Сумський державний університет)

Дорога мудрості

Джо Воллес

Той ліпше в мандри вирушає,
Хто мудрості дорогу обирає.
Без пагонків відшукує свій шлях,
Аніж кричати напрямки здаля,
У поміч протягнути краще руки,
Щоб пліч-о-пліч знаходити маршрути.

Нові пейзажі хай розквітнуть на очах,
Вчимося ж живучи, не на словах.
Показуй ділом і без галасливих фраз,
Інакше втратиться уся повага враз.
Щоб у багнети опонент не зустрічав
Почни із того, де він слухність мав.

Не сполошись перед обличчям небезпеки
Та згарячу не вскоч в її тенети
А головне, урешт, усякий знає:
Хай серце, мов ліхтар, дорогу освіщає.

III місце – Аріана Назаренко (вихованка гуртка «Сходінками до англійської» Сенчанського Будинку дитячої та юнацької творчості Полтавської області)

На шляху до розуміння

Джо Воллес

Він з них усіх найкращий мандрівник,
Йти по життю із кпиною не звик.
Якщо тобі від нього щось потрібно,
Стоять і пальцем вказувать – не гідно.
Ти приєднайся до нього й з ним іди,
Щоб в дружбі й злагоді топтать життя сліди.

Знайомих сцен новий почни сюжет,
Нас вчить лиш досвід – ось увесь секрет.
Нічого не дадуть пусті слова,
У суперечці істина згора.
Щоб іскру правди враз не загасить,
Не критикуй, а поможи зробити.

Якщо в дорозі трапиться печаль,
Не зрадь і зуби злісно не оскаль.
Скажу ще одне я на додачу:
Думки тримай тверезими, а дух гарячим.

Номінація художні переклади з німецької мови:

I місце – Ольга Гончарова (Сумський державний університет)

Життя – що ти створити зміг

Гюнтер Фріч

Життя легке, а втім – важке,
То прямо, то зигзагом йде,
То сяє сонце, то гроза,
То мед солодкий, то сльоза.

Утіха й щастя – то життя,
А часом – горе й сум'яття.
Чийсь довгий вік, а чийсь – малий,
То височінь, то спад стрімкий.

Життя – то вітер, то – вітрило,
Жодним законам не служило,
Це часом плач, а часом сміх...
Життя – що ти створити зміг!

II місце – Альона Коваленко (Сумський державний університет)

Твоє життя – у твоїх руках

Гюнтер Фріч

Не знає монотону наш життєвий плин,
То рівний шлях, то плетиво стежин.
То сяє сонце, й враз – гроза,
То насолода, то гірка сльоза.

Життя – то радісні, щасливі миті,
Бувають дні тривожні і сердиті.
Життя – момент, життя – це довга вічність,
То злети, то падіння – ось життєва дійсність.

Життя – то вітер, то для вітру крила,
Відтак нема у світі істини його мірила.
То про сльози, то про сміх,
Життя про те, що все в руках твоїх!

III місце – Олександра Кучерук (Сумський державний університет)

Що є життя... Твоїх діянь творіння!

Гюнтер Фріч

Що є життя... Свобода й гніт,
Короткий шлях і лабіринт,
Проміння сонця і негода,
Кавовий присмак і медовий.
Що є життя... Це щастя, втіха,
Часом турбота й навіть лихо.
Що є життя... Момент і безкінечність,
Злет і падіння, ризик і безпечність.
Що є життя... Обставина і стимул,

Закон, що не для всіх єдиний,
Це сльози, сміх і непорозуміння.
Що є життя... Твоїх діянь творіння!

Номінація вірші англійською/німецькою мовами:

I місце – Дар'я Іванова (Сумський державний університет)

Reveries and fauns

I had a dream and saw a faun...
A quirky little creature
Was tootling softly right at dawn,
Entangled one with nature.

The crescent moon gave shimmer light,
The moment temporizing.
The hooves and horns were sparkling bright
And sheerly mesmerizing.

The forest people music held
My thoughts in captivation.
My presence didn't spook this bold
Immaculate creation.

The song was sad, albeit with charm —
It had the constellations
Of stories lived by those above,
No lies and adulation.

The prophecies of folks of wood,
In moment telling nothing,
Unraveled in the cries of flute,
Needfire slowly rising.

Moondance proclaimed enigma's plot,
Subconscious temptation.
Wishmaster's tantalising thought
To fawn in admiration.

The ploys of mind revealed at last
My dream-infused creation.
The tells entwined with truth lightfast...
Daybreak left with frustration.

II місце – Іван Степаненко (Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка)

Verloren

Der Tag ist vorbei,
Die Sonne schlägt schon.
Es dunkelt, es tagt...
Man hört nur die Uhr.

Ein Tag ohne dich.
Ich lebte vorher.
Gedanken sind leer.
Ich lebe danach.

Ein Tag ohne mich.
Nichts Neues passiert.
Der Regen stört nicht,
Er Traum verliert.

Man dachte, es bleibt
So ewig, für immer.
Ein Tag ohne uns.
Ich, du sind nicht wir.

III місце – Кароліна Саламашенко (Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка)

The spring awakens empty world
And all those hopes and all those wishes
That seemed to be all very old
Become now tiny sun reflections

The drops are falling from the roofs
Like tears of happiness and changes
They are in a hurry, on the move
To touch the ground; little angels

The birds are singing 'bout peace
Their songs are like unreal beauty
And if you cannot fully breathe
Then close your eyes and listen to me:

You're **absolutely** like the spring
Your speech there sounds like a song
In millimeters of your skin
There's nothing wrong, there's nothing wrong

I hope the flowers in your heart
Will bloom forever, through the ages
The spring - an endless piece of art
Beyond the paleness of the cages.